

PRASMINGAS OKEANOLOGO IR JŪRŲ GEOLOGO KELIAS

Dr. MARIJONAS REPEČKA

1937 01 09–2018 10 17

*Sunku rašyti apie netektą žmogaus,
su kuriuo siejo įvairiapusė 60 metų
draugystė ir glaudus 40 metų
bendradarbiavimas jūrų geologijos
mokslinio darbo baruose.*

MOKYKLA, STUDIJOS UNIVERSITETE

Marijono Repečkos (Mariaus – taip jį vadino mes, jo draugai ir bendradarbiai) gyvenimas vertas malonių prisiminimų ir gali būti pavyzdžiu jaunesnėms geologų kartoms. M. Repečka gimė 1937 m. sausio 9 d. Anykščių r. Purvelių kaime. Čia prabėgo pirmieji devyniolika jo gyvenimo metų. Marius gimė šeimoje, kurioje augo dar du

broliai ir dvi seserys. Sunkiais pokario metais mokėsi Kavarsko vidurinėje mokykloje, kartu derindamas ūkio darbus su jaunesnių vaikų priežiūra. Nuo 1956 m. iki 1961 m. studijavo Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakulteto Geologijos skyriuje. Studijos ir mokomosios praktikos Lietuvoje, Baltarusijoje ir Kryme bei gamybinė praktika Rusijos šiaurėje patvirtino jo siekį būti Žemės gelmių tyrėjų ir atradėjų gretose.

Vyresnių universiteto auklėtinių (Emilio Jemeljanovo (Emeljanovo) ir Kazio Šimkaus), pradėjusių Lietuvoje naujos jūrų geologijos tyrimų etapą Viduržemio jūros baseine, dėka, M. Repečka su dviem kursiokais

Vilniaus universiteto IV kurso studentai ikidiplominės praktikos metu Juodojoje jūroje mokslinio tyrimo laive „Vitiaz“ 1960 m. vasarą: (iš kairės) Rimantas Jonytis, Emilis Jemeljanovas, akad. Nikolajus Strachovas, Kazys Šimkus, Marius Repečka ir Liudas Lukoševičius

išvyksta į ikidiplominę praktiką TSRS MA Okeanologijos instituto bazėje Gelendžike. Bendradarbiavimas su litologijos ir geofizikos įžymybėmis akad. Nikolajumi Strachovu ir dr. Jurijumi Nepročnovu sutvirtino Mariaus ryžtą būti tarp šios Lietuvoje naujos geologijos mokslo krypties pradininkų.

1961 m. M. Repečka apgynė diplominį darbą sedimentacinių procesų mechanizmo Juodojoje jūroje tema, įgijo geologinės nuotraukos ir naudingųjų iškasenų paieškų inžinieriaus–geologo kvalifikaciją ir pagal paskyrimą išvyko dirbti į Tolimuosius Rytus.

VLADIVOSTOKAS. VANDENYNŲ TYRIMAI

1961–1973 m. Marius – jaunesnysis mokslinis bendradarbis TSRS MA Okeanologijos instituto Tolimųjų Rytų skyriuje Vladivostoke. Ekspedicijose Japonų jūroje bei Ramiajame ir Indijos vandenynuose mokslinio tyrimo laivais (MTL) „Vitiaz“, „Nevelskoj“ ir „Dmitrij Mendelejev“ Marius renka medžiagą apie dugno nuosėdas ir ypač apie vulkanizmo produktų išplitimą bei jų įtaką nuogulų sedimentacijai. Laboratorijoje apdorota medžiaga buvo apibendrinta 21 straipsnyje prestižiniuose leidiniuose (TSRS MA darbuose, žurnale „Okeanologija“, TSRS MA Tolimųjų Rytų filialo mokslo darbų rinkiniuose). Dalis jų buvo parengta kartu su žinomais okeanologais (V. Čainikov, L. Gramm-Osipov, P. Bezrukov, N. Zenkovič, N. Prokopcev, B. Vasiljev, J. Murdmaa ir kt.).

M. Repečkos mokslinio darbo vadovas habil. dr. Ivaras Murdmaa pasiūlė jam turimos medžiagos pagrindu parengti kandidatinę (dabar – daktaro) disertaciją tema „Japonų jūros ir šiaurės vakarų Ramiojo vandenyno dalies piroklastinė medžiaga dugno nuosėdose“. Kruopščiai parengtą darbą jis apgynė TSRS MA Tolimųjų Rytų filialo mokslinėje taryboje Vladivostoke 1972 m. rudenį. Jam buvo suteiktas geologijos–mineralogijos mokslų kandidato (dabar – daktaro) laipsnis. Akad. N. Strachovas disertaciją įvertino habilitaciniu lygmeniu, galimu patvirtinti po papildomų tyrimų. Tačiau patriotiniai jausmai Lietuvai nugalėjo...

VILNIUS. BALTIJOS JŪROS TYRIMAI

M. Repečkai laimėjus konkursą jaunesniojo mokslinio bendradarbio vietai užimti Lietuvos geologijos institute, jis buvo perkeltas į Vilnių ir čia pradėjo naują gyvenimo etapą jūrų geologijoje, gvildenant jau Atlanto baseino Baltijos jūros sedimentacijos bei geologinės raidos problemas. Tuo metu jūrinių geologinių darbų Lietuvoje suaktyvėjimas buvo susijęs su naftos paieška Baltijos jūroje. M. Repečka įsitraukė į ankstesnių (pirminių) duomenų apie pietryčių Baltijos jūros geologinę sandarą detalizavimą ir naujų rinkimą, kvartero nuogulų pjūvio bei dugno nuosėdų pasiskirstymo analizę.

Pažymėtina, kad kai kurių autorių nuomone klasikinis vertikalaus nuosėdų pasiskirstymo modelis, tinkantis vandenynams ir šelfinėms jūroms, „neveikia“ mažoje vidurkontinentinėje Baltijoje. Norint suprasti šiuos dėsningumus, reikėjo naujų faktinių duomenų ne tik apie dabartines nuosėdas, bet ir apie visą kvartero storumę centrinėje ir pietrytinėje Baltijos jūroje. 1979–1985 m. M. Repečka aktyviai dalyvavo rengiant visų trijų Pabaltijos šalių glacigeninio šelfo kartografavimo 1:200 000 masteliu programą ir metodologiją,

Vienoje iš „Vitiaz“ ekspedicijų Japonų jūroje (apie 1964 m.).

Geologiniai-geofiziniai tyrimai dirbant Lietuvos-Švedijos ekspedicijoje Gotlando baseine laivu „Vėjas“ (1995 m. liepa).

Vienas iš ekspedicijos laivu „Vėjas“ momentų (1995 m. liepa).

padėjo įkurti jūrinio kartografavimo grupę Lietuvos geologijos valdybos Naftos ekspedicijoje Gargžduose.

Marius buvo komandos žmogus. Jo tolesnę mokslinę veiklą trumpai būtų galima

aprašyti taip: Baltijos jūros geologinių žemėlapių (M 1:500 000) sudarymas ir leidyba, jūrų geologinės nuotraukos (M 1:50 000) rengimas, vadovavimas ir vykdymas, darbas tarptautiniuose projektuose GOBEX, BASYS, COPERNICUS vyko glaudžiai bendradarbiaujant su jūrų geologijos-geomorfologijos mokslo grupe, kuri 1992 m. išaugo iki Baltijos jūros geologijos skyriaus.

1993–2000 m. M. Repečkaitis, vienam iš mokslinių lyderių Baltijos jūros geologijos skyriuje, buvo labai produktyvus. Svarų vieno ryškiausių jūrinių sedimentologų pripažinimą rodo ir jo dalyvavimas Europos Sąjungos 4-osios Bendrosios programos projekte „Baltijos jūros paleoaplinka per pastaruosius 8 000 metų“ (BASYS). Šiame projekte jis buvo atsakingas už dugno nuosėdų tyrimus pjūviuose ir granulimetrinį jų suskirstymą.

Visi modernizmo šalininkai šiuo atveju turėjo pripažinti, kad kolegos Mariaus taikoma klasikinė dugno nuosėdų suskirstymo metodologija yra pastoviai pažangiausia.

Aktyvi mokslo tiriamoji veikla turėjo įtakos kolegos Mariaus mokslinėms publikacijoms, kurių yra per 60, tačiau tai buvo nulemta to laikotarpio reformų. M. Repečkaitis mokslinio kelio apžvalgą norėtų baigti jo paties žodžiais:

„... Mokslinių tyrimų kvintesenciją, pradėtą savo mokslinės veiklos pradžioje (fizinės nuosėdų savybės), gal tik kiek kitokiu supratimu išdėščiau savo straipsnyje „Fizinės dugno nuosėdų savybės trijuose Baltijos jūros baseinuose“ (2001), o visus Baltijos jūros akvatorijoje surinktus mėginius pateikiu „Baltijos jūros geologinių stočių sąvade““ (2001).

Projekto BASYS reise MTL „Petr Kottsov“: M. Repečka ir Birgeris Larsenas (Kopenhaga) aprašo Kastenloto vamzdžių paimtą Bornholmo įdubos kolonėlę (1997 m. rugpjūtis).

Telieka pridurti, kad šiame sąvade yra 2099 gręžinių, kolonėlių ir paviršinių dugno nuosėdų aprašymai, o nepaprastai kruopščiai sutvarkytas kernas saugomas Vievio saugykloje. Ir dar – kolega Marius VISADA BUVO mūsų didysis ekspertas.

REIKLUS IR VISUOMENIŠKAS

M. Repečka buvo itin darbštus, draugiškas, dalykiškai reiklus ir pareigingas žmogus. Jau studentų bendrabutyje jis buvo itin kruopštus ir iš kambario kolegų reikalavo tvarkos, be to, buvo puikus kulinaras. Kulinariniais Mariaus gebėjimais ypač džiaugėsi ir žmona, kurią virtuvėje jis sėkmingai pavaduodavo.

Lietuvos–Švedijos projekto GEO-BALT dalyviai: (iš kairės) M. Repečka, Algimantas Grigelis, Živilė Gelumbauskaitė, Sigitas Radavičius, Rimas Kaulakas (Vilnius, 1999 m.)

Mokydamasis ir studijuodamas jis buvo stropiu pagalbininku tėvams, o laisvalaikiu rasdavo laiko ir kultūrinei veiklai. Mokykloje dainavo chore ir 1950 m. dalyvavo respublikinėje dainų šventėje. Studijų metais M. Repečka dainavo Universiteto vyrų chore, fakulteto renginiuose, 1958 m. – studentų dainų ir šokių ansamblio dalyvis (koncertavo net Maskvoje, Kremliaus teatre). Aktyvią veiklą fakultete vainikavo jų grupės kelionė iš Jaltos į Sočį kruiziniu laivu „Rosija“. 1957 m. kartu su grupe studentų Marius talkino nuimant derlių Kazachstano plėšiniuose. Nuo 1973 m., sugrįžęs iš tolimų kraštų, jis savo laisvalaikį jau platesniu mastu skiria dainai vyrų chore „Varpas“ – dalyvavo respublikinėse dainų šventėse, koncertavo užsienyje ir pirmajame Lietuvos Sąjūdžio suvažiavime. Dalyvavimą „Varpo“ chore Marius net 30 metų sėkmingai derino su dainavimu Geologijos instituto folkloriniame ansamblyje „Apynys“, su kuriuo daug koncertavo Lietuvoje ir užsienyje, dalyvavo Palermo festivalyje Sicilijoje ir Romoje, o Vatikane kartu su kitais ansambliciais susitiko su popiežiumi Jonu Pauliumi II. Pastaruosius 20 metų M. Repečka buvo bažnytinio vyrų choro „Skliautai“ nariu, giedojo įvairiose Lietuvos miestų bažnyčiose.

LAISVALAIKIS IR ŠEIMOS DARNA

Brandaus amžiaus sulaukusiam kaimo berniokui laisvalaikiu neliko nuošalyje ir žemės ūkio darbai. Tik atvykęs į Vladivostoką,

jis gavo sklypą darbovietės kolektyvinių sodų bendrijoje ir per 12 metų su žmona išpuoselėjo jį iki lietuviškų standartų, augino dešimtis rūšių vaisių ir daržovių. Kartu Repečkos buvo gražus pavyzdys ir kaimynams. Pomėgio dirbti sode neatsisakė ir grįžę į Lietuvą. Kolektyvinių sodų bendrijoje Rastinėnuose apypelkio sklypas Mariaus dėka virto aniems laikams nebūdingu šedevru, kur buvo ir jo pastatytas ir gyventi pritaikytas namas, tvėnkynys, šiltnamiai, vaismedžių ir vaiskrūmių sodas, sėjomainos plotai daržovėms.

Rimtą ir atsakingą požiūrį į mokslinį darbą bei tolesnį gyvenimą parodė ir pavyzdinis Mariaus poelgis studijų pabaigoje. Kambario draugams jis rimtai kalbėjo: „Nenorėčiau viengungiu vykti į Rytus, tai mano siekiams netinka, o ir darbui jūrose tokia būseną kliūtis...“ Ir ką gi? 1961 m. birželio 4 d. Marius vedė, o rugpjūčio gale draugai Vilniaus stotyje į traukinį tolimai kelionei į Vladivostoką įsodino Marių su žmona Virginija, miela medicinos sesele. Taip prasidėjo ilgas laimingos šeimos gyvenimas, kuriam iki deimantinės žymos telikę buvo du su puse metų.

Abu jie, anot Heraklito, „gyveno su žmonėmis taip, kad draugai netapo priešais, o priešai tapo draugais“. Ir vieni, ir kitų būta, bet savitarpio santykiai, charakterio bruožai, sutarimas ir draugystė su kaimynais bei bendradarbiais, o kartu ir vakarietiško M. ir V. Repečkų intelekto savybės neleido suklestėti blogiui. Tolimųjų Rytų pakraštyje Repečkoms netrūko jūros gėrybių, taigoje – apstu grybų ir kedro riešutų, gausu poilsio vietų, palankus klimatas, darbai sode buvo šeimos sėkmės laidas, suprantama, padedant tenykščiams kolegoms ir kaimynams.

Atvykus į Vladivostoką, šeima gavo tik kambarį dviejų kambarių bute, o 1964 m. jie jau gyveno dviejų kambarių bute. Tais pačiais metais Virginija ir Marius susilaukė dukters Audronės. Mariui būnant reise, buitinius klausimus Virginijai padėjo spręsti kaimynės ir bendradarbės. Kai kurie iš buvusių kaimynų net lankėsi Vilniuje, Repečkoms grįžus į tėvynę. Nebūta nesutarimų ir su bendradarbiais institute. Ypač glaudūs ryšiai Marių siejo

Virginija ir Marius su anūkais Valentinu ir Gustu (1999 m.)

su darbo vadovu estu Ivaru Murdmaa, vėliau išvykusi į Maskvą, ir laivo kapitonu latviu E. Rebainsu, vėliau dirbusiu MTL „Akademik Kurčiatov“ kapitonu Kaliningrade. Abu jie buvo dažni svečiai Repečkų valdose Vilniuje.

VĒL PRIE ŠVELNIOSIOS BALTIJOS

1973 m. M. Repečka paliko jam taip mielą darbą Ramiojo vandenyno baseine. Kodėl? Juk akad. N. Strachovas jam pranašavo itin perspektyvią mokslinę karjerą. Be jau mokslinių reisų ar konferencijų metu aplankyty Japonijos, Indonezijos, Filipinų, Polinezijos (Taiti, Fidži, Pago-Pago, Havajų) salų, Singapūro, Australijos, Indijos ir kitų šalių uostų, galėjo būti ir Rytinių Ramiojo vandenyno pakrančių salos bei šalys. Bet... Likti dėl mokslinės karjeros, reikėd būti Rytuose jau ilgiau, o galbūt ir visam gyvenimui. Per tuos 12 metų Lietuvoje lankėsi tik vieną kartą, Audrutei jau suėjo devyneri metai, rusų kalba baigtos trys klasės. O ir dainuojama Rytuose nelietuviškai...

Taigi Marius, laimėjęs minėtą konkursą Lietuvos geologijos institute, nors ir su dideliu skauduliu širdyje, atsisveikino su svetiniais Tolimaisiais Rytai. 1973 m. pabaigoje jo šeima jau Vilniuje. Marius grįžo, kad, anot

poeto V. Brenčiaus, galėtų atsiduoti „Visų švelniausiai-sekliajai Baltijos jūrai, pasiruošusiai priimti mūsų mintis ir kūnus, kai pavargę svetur į ją vėl sugrįšime...“. Butas Vladivostoke iškeičiamas į butą Vilniuje, Virginija pradeda dirbti Žygimantų poliklinikoje. Audrutė 1975 m. baigia penktą klasę, o tėvai jai tų metų lapkritį „padovanoja“ sesutę Laimutę.

Tėvynės ilgesio ir tautinio išlikimo problemos nugalėjo mokslinio potencialo pasaulinio lygmens link augimą. Jūreiviškai tariant, trumpa ir stati Baltijos banga Mariui tapo palankesnė nei mažiau pavojinga ilga ir aukšta banga ar itin baisūs taifūnai Ramiajame. Pajūriečių samprata, jūrinės ligos sindromas Baltijoje paėmė viršų prieš retą jo proveržį vandenyne. Būdamas fanatiškai tvarkingas, kruopštus ir pareigingas, Marius buvo pavyzdžiu darbe. Tiek Vladivostoke, tiek Vilniuje bendradarbiai ar užėję kolegijos nuolat rasdavo jį palinkusį prie žemėlapių, atliekantį analizės laboratorijoje ar plušantį prie medžiagos apibendrinimo. Mariaus atsidavimą moksliniam darbui apibūdina 50 metų darbo stažas tik dviejose institucijose (netgi vienoje, nes į Vilnių jis buvo perkeltas).

Kokybiškas darbas Lietuvos geologijos institutelėmė, kad 1975 m. M. Repečka tapo vyresniu moksliniu bendradarbiu, o 1976 m. buvo apdovanotas ir Lietuvos geologijos

valdybos „soclenktynių nugalėtoja“ ženklu. Pavyzdingu ir produktyviu mokslininku jis išliko iki pat išėjimo į pensiją 2000 m.

PRASMINGAI PRABĖGĘ METAI

Metams bėgant ir sveikatai prastėjant, Marius po truputį (galutinai – 2015 m.) atsisakė aktyvaus laisvalaikio sode ir kultūrinės (chorinės) veiklos. Šių problemų skatinami Repečkos šeštąjį aukštą Šeškinėje iškeitė į pirmąjį Žvėryne, greta vyresnėlės Audronės šeimos buto. Marius ir Virginija Repečkos užaugino dvi dukras, kvalifikuotas medikas. Audronė dirba gydytoja–reabilitologe, jos sūnūs Gustas (28 m.) – radiologas, Valentinas (25 m.) – IT studentas Olandijoje (dar mokosi ir japonų kalbos, kad senelio pėdomis išbandytų Tolimųjų Rytų platybes). Jaunesnioji duktė Laima su šeima, laimėjusi žaliąją kortą, karjeros laiptus mina Jungtinėse Amerikos Valstijose.

M. Repečka visą savo brandų gyvenimą puoselėjo senąją Senekos išmintį: „...jei nori gyventi sau, gyvenki kitiems“. Savu ir gerbiamu Jis buvo šeimoje, jį supančioje bendruomenėje, įvairiuose darbo baruose, laisvalaikio metu. Akivaizdžiai savu Marius lieka ir jį priglaudusioje Lietuvos žemėje. Tokiu Marijonas (mums – Marius) Repečka išliks ir visiems jį pažinojusiems bei ilgus metus bendravusiems.

SVARBIAUSIŲ M. REPEČKOS MOKSLINIŲ DARBŲ SĄRAŠAS

1. Пирокластический материал в донных отложениях Японского моря и северо-западной части Тихого океана: (127): автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата геолого-минералогических наук, 04.127 – петрография, литология, минералогия / Академия наук СССР. Дальневосточный научный центр. – Владивосток, 1972. – 25 p.
2. Grigelis A., Gelumbauskaitė Ž., Repečka M. Baltijos jūros geoekologinis įvertinimas ir litomonitoringo problemos: ekspertinė studija. – Vilnius: Lietuvos mokslų akademija, 1992. – 26 p.
3. Bottom topography and sediment maps of the Central Baltic Sea: a short description / L. Ž. Gelumbauskaitė, A. Grigelis, I. Cato, M. Repečka, B. Kjellin. – 1: 500 000. – Vilnius; Uppsala: Lietuvos geologijos institutas, 1999. – 24 p.: lent. – (LGT series of marine geological maps, No. 1; SGU series of geological maps Ba, No. 54). – ISBN 9986-615-18-6; ISSN 0373-2657. + CD-ROM.
4. Геологическая карта дна Балтийского моря и прилегающей суши / Литовский геологический институт; составители М. Репечка ... [и др.]; главный редактор А. Григялис. – Ленинград: ВСЕГЕИ, 1993.
5. Bottom sediments map of the Central Baltic Sea: scale 1: 500 000 / editors: M. Repečka, I. Cato; compiled by: M. Repečka, I. Cato, B. Kjellin ... [et al.]. – Vilnius; Uppsala: Lietuvos geologijos institutas ... [et al.], 1998. – (LGT series of marine geological maps, No. 1; SGU series of geological maps Ba, No. 54). – ISBN 9986-615-18-6; ISSN 0373-2657. + CD-ROM.
6. Извержения подводного вулкана Метис в архипелаге Тонга и его влияние на осадконакопление / М. Репечка, П. Л. Безруков, Н. Л. Зенкевич, Н. Г. Прокопцев // Доклады Академии наук СССР. – Т. 185, № 5 (1969).

7. Изменение температуры вод Японского моря в позднечетвертичное время (по планктонным форамениферам)//Е. А. Шарудо, Г. С. Троицкая, М. Репечка. Плейстоцен Сибири и смежных областей : к IX конгрессу INQUA, Новая Зеландия, 1973. – Москва, 1973.
8. Пепловые прослои в донных отложениях зоны перехода от Азиатского материка к Тихому океану // Вопросы геологии и геофизики окраинных морей Северо-Западной части Тихого океана : сборник статей. – Владивосток, 1974.
9. Химический состав терригенных и вулканогенных глубоководных донных отложений Японского моря / М. Репечка, Л. М. Грамм-Осипов // Океанология. – Т. 15, вып. 6 (1975).
10. Вулканический материал в четвертичных отложениях восточной части Индийского океана В.С. Свальнов, Е.Л. Демиденко, М. Репечка // Океанология. – Т. 16, вып. 3 (1976).
11. Современное осадконакопление в Куршском заливе / М. Репечка, О. Пустельников, Э. Червинкас // Географija. – Т. 16 (1980), p. 28–73.
12. Геохимия взвеси и донных осадков бассейна Балтийского моря. (4. Хлорорганические пестициды, их миграция и накопление в донных осадках) / А. Р. Кондратас, О. С. Пустельников, М. А. Репечка // Lietuvos TSR mokslų akademijos darbai. Serija B. – Т. 4 (1981), p. 119–130.
13. История изучения недр и дна Балтики / А. Григалис, Г. С. Харин, М. Репечка ... [и др.] // Геология и геоморфология Балтийского моря : сводная объяснительная записка к геологическим картам масштаба 1 : 500 000. – Ленинград, 1991. – P. 10–18.
14. Методика исследований и принципы составления карт / А. А. Григалис, Н. И. Свиридов, Г.С. Харин, М. А. Репечка, Ж. А. Гялumbaускайте, В. М. Литвин // Геология и геоморфология Балтийского моря : сводная объяснительная записка к геологическим картам масштаба 1 : 500 000. – Ленинград, 1991. – P. 19–49.
15. Экогеологическое картирование дна Балтийского моря / М. А. Репечка, Ж. А. Гялumbaускайте // Ледниковый литоморфогенез, палеогеография четвертичного периода, современные экзогенные процессы и их геологические аспекты. – Рига, 1991. – P. 51–53.
16. Baltijos jūros dugno kvartero nuogulų ypatumai // Geologijos akiračiai. – 1993, Nr. 3, p. 23–25.
17. Composition of bottom surface sediments in the South East Baltic Sea / M. Repečka, P. Šimkevičius, R. Radzevičius // Baltica. – Vol. 10 (1997), p. 25–37.
18. Young sedimentary cover in the Lithuanian Gdańsk basin – geology and palaeogeography / A. Grigelis, L. Ž. Gelumbauskaitė, M. Repečka // The Gdańsk basin – sedimentary processes and geochemistry : symposium and workshop, 3–4 December 1998, Gdańsk, Poland. – Gdańsk, 1998. – P. 137–162.
19. Pietrytinės Baltijos jūros sedimentacijos procesai // Geomokslai : monografija. – Vilnius, 1999. – Kn. 23, p. 307–323.
20. Correlation of Holocene Baltic Sea deep basin cores based on sedimentological data / A. Grigelis, M. Repečka // Proceedings of the Third BASYS annual science conference, 20–22 September 1999, Warnemünde, Germany. – Warnemünde, 1999. – P. 78–79.
21. Physical properties of bottom sediments from three Baltic Sea basins // Baltica. – Vol. 14 (2001), p. 25–37.
22. Distribution of zoobenthos in the bottom sediments of the nearshore zone of the Baltic Sea in Nida-Klaipėda stretch / A. Bubinas, M. Repečka // Acta Zoologica Lituanica. – Vol. 13, nr. 2 (2003), p. 125–134.
23. Lietuvos Baltijos jūros tyrimų raida mokslinių, valstybinių ir taikomųjų programų kontekste / L. Ž. Gelumbauskaitė, M. Repečka, A. Grigelis // Geologijos akiračiai. – 2006, Nr. 1, p. 27–34.

RANKRAŠČIAI

24. GOBEX tarptautinis projektas „Gotlando baseino eksperimentas“: mokslo tyrimų ataskaita / Lietuvos valstybinis mokslo ir studijų fondas, Geologijos institutas ; A. Grigelis, Ž. Gelumbauskaitė, M. Repečka, P. Šimkevičius. – Vilnius, 1994. – 15 p.
25. Report of investigations in the Central Baltic : cruise of R/V „Vėjas“ no. 6/48, June 17–July 2 1993, no. 14/56, August 20–September 8 1994 / Department of Baltic marine geology. Institute of Geology, Vilnius, Department of geology and geochemistry. Stockholm University, Stockholm, Sweden ; chief scientists A. Grigelis ; contributors: M. Bjerkeus, Ž. Gelumbauskaitė, M. Repečka, K. Jokšas, P. Šimkevičius. – Vilnius ; Stockholm : Institute of geology, 1994. – 23 p. (Joint Lithuanian–Swedish marine geological-geophysical expedition).
26. Repečka M., 2001. Baltijos jūros geologinių stočių sąvadas. – Lietuvos geologijos tarnybos fondai, arch. Nr. 02, 03. 110 p.

Leonora Živilė Gelumbauskaitė, Algimantas Grigelis, Olegas Pustelnikovas